06 28

Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.P.300.298/2017/6.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság	
a Ügyvédi Iroda (" eljáró ügyvéd: dr.
Banco Primus Fióktelep Magyarország (1134 Bi	udapest, Váci út 33.) felperesnek
a dr. Kisházi János ügyvéd (3300 Eger, Fadrusz u. 1	20/0) 41-11 /

kölcsön visszafizetése iránt indított perében meghozta a következő:

ÍTÉLETET

A bíróság keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 48.109,- (negyvennyolcezer-egyszázkilenc) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet ennél a bíróságnál kell elektronikus úton vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban, a Fővárosi Törvényszékhez címzetten benyújtani.

A fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértése, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének nincs helye.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül kérheti.

INDOKOLÁS

Felperes a Banco Primus S.A. külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi pénzügyi fióktelepe.

Felperes mint hitelező és I. r. alperes mint adós 2009. november 6. napján kölcsönszerződést kötöttek, amelyben a felperes vállalta, hogy 1.571.896,- forint kölcsönösszeget bocsát az I. r. alperes

rendelkezésére a Fiat Grande Punto típusú gépjármű megvásárlása céljából. A szerződésben az I. r. alperes vállalta, hogy a kölcsönösszeget induló évi 13,17 % mértékű ügyleti kamattal növelten 96 hónap futamidő alatt, a svájci frank alapú finanszírozás következtében változó havi törlesztőrészletekben visszafizeti. A havi törlesztőrészletek kezdő összege a havonta fizetendő biztosítási díjak nélkül 26.567,- forint volt. Az első törlesztőrészlet 2009. december 15. napján volt esedékes.

A II. r. alperes az I.r. alperesnek a kölcsönszerződés alapján fennálló tartozása megfizetéséért készfizető kezességet vállalt 2009. november 6. napján a felperessel kötött szerződésben.

Felperes 2014. július 24. napján fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperesekkel szemben 962.184,- forint és járulékai megfizetése iránt. Az alperesek ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket 666.599,- forint, ezen összeg után 2013. december 6. napjától a kifizetés napjáig járó évi 22,83 % mégfizetett 28.866,- forint eljárási díjból, 28.800,- forint kiegészített kereseti illetékből, valamint a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapított, áfával növelt összegű ügyvédi munkadíjból állt.

Alperesek a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérték. Előadták, hogy álláspontjuk szerint a szerződéskötés időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a felperes a szerződéskötés időpontjában jogképességgel nem rendelkezett, ezért a kölcsönszerződés a felek között nem jött létre. Előadták, hogy a kölcsönszerződés rendelkezéseiből egyértelműen kitűnik, hogy a felperes a szerződést a saját nevében kötötte, a szerződés hitelezőként a felperest tünteti fel. A felperes képviselői, megbízotti státusza a szerződésben nincs megjelölve.

A kereset alaptalan.

A perben a bíróságnak mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes és az I.r. alperes között a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 523. §-a szerinti kölcsönszerződés érvényesen létrejött-e.

A bíróság a csatolt iratok és az alperesek felperes által nem vitatott előadása alapján megállapította, hogy a kölcsönszerződést a felperes mint fióktelep a saját nevében, a saját javára kötötte. A szerződés egyértelműen és kizárólagosan a felperest jelöli a szerződés alanyaként – hitelezőként – és nem a Banco Primus S.A. külföldi vállalkozást.

A Ptk. szerződéskötéskor hatályos rendelkezései szerint anyagi jogképességgel a természetes személyek (8. § (1) bekezdés) és a jogi személyek (28. § (4) bekezdés) bírnak.

A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Ftv.) szerződéskötéskor hatályos 2. § b) pontja szerint a fióktelep a külföldi vállalkozás jogi személyiséggel nem rendelkező, gazdálkodási önállósággal felruházott olyan szervezeti egysége, amelyet önálló cégformaként a belföldi cégnyilvántartásban a külföldi vállalkozás fióktelepeként bejegyeztek.

A felperes mint fióktelep a szerződéskötés időpontjában hatályos jogszabályok értelmében nem volt jogi személy, így jogképességgel sem rendelkezett, jogai és kötelezettségei nem lehettek. Erre tekintettel a kölcsönszerződésnek alanya nem lehetett.

Helyesen hivatkoztak ezért az alperesek arra, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem jött létre, azt

ugyanis a felperes jogképesség hiányában nem köthette meg. Ezzel összhangban fejtette ki a Kúria az 1/2012. számú Polgári Jogegységi Határozatában a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 48. §-s alapján azt, hogy a pénzügyi fióktelep anyagi jogi jogképessége hiányában perbeli jogképességgel sem bír.

A Ptk. 272. § (1) bekezdése szerinti kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni. A fentiekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperes jogképessége hiányában a II.r. alperessel kötött kezességi szerződés sem jött létre.

A bíróság a Ptk. 273. § (1) bekezdése alapján utal arra is, hogy a kezesség járulékos, mindig főkötelezettséget tételez fel. Létre nem jött szerződés szerinti kötelezettségért vállalt kezesség érvénytelen.

Mindezekre tekintettel a kereset elutasításának volt helye mindkét alperessel szemben.

A bíróság a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott és kötelezte a pervesztes felperest a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése a) pontja alapján megállapított 48.109, forint összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére.

A fellebbezési jogosultság a Pp. 233. és 392. §-ain alapul.

Budapest, 2017. június 1.

dr. Gulyás Cecília s.k. bíró

Ítélet írásba foglalva: 2017. június 13.

